

[Glensgård]

ning, uden at det skal ske ved en ændring af naturfredningsloven, og vil ministeren i bekræftende fald være indforstået med en sådan lempelse?»

(Spm. nr. 1129).

Begrundelse.

Gennem den sidste halve snes år er der overalt i landet sket en del vejforlægninger. Herved er mange forretningsdrivende blevet udsat for en kæmpe omsætningsnedgang, som kun delvis kan genoprettes ved, at de pågældende forretninger får tilladelse til at orientere om forretningens beliggenhed.

Det seneste eksempel på en forretningsdrivende, som har været offentligt debatteret, er skiltesagen om Ågård Kro, Vejle amt. Det er oplyst over for mig, at ejeren af Ågård Kro nu er anmeldt til politiet, og at politiet agter at rejse sag mod kroejeren for overtrædelse af naturfredningslovens skilteparagraf. Bliver Ågård Kro forhindret i at henvise til kroens eksistens, vil det betyde en omsætningsnedgang på op imod 60 pct., hvilket sandsynligvis betyder, at kroen må afskedige personale og i værste fald helt lukke. Herudover vil det sandsynligvis betyde, at landet ud over at miste en del arbejdspladser også mister valutaintægt, idet kroens gæster for en dels vedkommende er udenlandske bilturister. Jeg håber, ministeren vil være indforstået med at gennemføre lempelser, uanset om sådanne lempelser skal ske ved en lovændring eller det kan sket gennem mindre bureaukratiske cirkulærer.

Besvarelse (21/8 78):

Miljøministeren (Niels Matthiasen):

Naturfredningslovens § 57 indeholder et forbud mod anbringelse af reklamer i det åbne land uden for byer og bymæssige bebyggelser, medmindre de vedrører næringsdrift eller virksomhed og anbringes i umiddelbar tilknytning til næringsdriften eller virksomheden. En lempelse i denne bestemmelse som omtalt i spørgsmålet vil ikke kunne ske uden ved en ændring af loven.

I forbindelse med den netop gennemførte ændring af naturfredningsloven blev der ikke foretaget ændring i lovens hovedprincip om forbud mod reklamer i det åbne land, en bestemmelse, der har været gældende i mere

end 40 år, og som har friholdt det danske landskab for den skæmmende reklamerings, man kender andre steder.

I begrundelsen for spørgsmålet er omtalt en konkret sag. Fredningsstyrelsen har oplyst, at vejvæsenet i det pågældende tilfælde har anbragt sædvanlig oplysningstavle – kniv og gaffel plus navnet på den omhandlede kro, jævnfør de af justitsministeriet i henhold til færdselsloven herom fastsatte bestemmelser (senest justitsministeriets bekendtgørelse nr. 138 af 22. april 1977 om vejafmærkning).

Efter min opfattelse bør man ikke ændre naturfredningsloven, således at der tillades videregående reklamer i det åbne land. Derimod kan der i en kommende bekendtgørelse i medfør af naturfredningslovens § 57, stk. 4, ventes fastsat mere detaljerede regler for den reklamerings for næringsdrift eller virksomhed, der lovligt kan anbringes i umiddelbar tilknytning til næringsdriften eller virksomheden.

Til *justitsministeren* (14/8 78) af:

Glensgård (FP):

»Vil der være færdselssikkerhedsmæssige problemer i forbindelse med en lempelse af naturfredningslovens paragraffer om skiltning i det fri?»

(Spm. nr. 1130).

Begrundelse.

I de seneste år er der sket en del vejforlægninger, og dette har betydet, at der er behov for, at en del forretninger for at gøre opmærksom på deres eksistens nødvendigvis må foretage skiltning ved større hoved- og amtsveje. Dette forhold gør sig særligt gældende for en række kroer og hoteller.

Den seneste offentligt omtalte sag er fra Ågård i Vejle amt, hvor en kroejere vil blive tiltalt for overtrædelse af naturfredningslovens skilteparagraf.

Det er spørgerens opfattelse, at der ikke færdselssikkerhedsmæssigt vil være problemer med at lempe skilteparagraffen, idet mange bilister har behov for hvilepauser, og dermed vil eventuelle negative virkninger af en lempelse blive opvejet af de fordele, en sådan lempelse medfører.

Besvarelse (21/8 78):